

Исхвалевамъ, *va.* sonner.

Исхвъркамъ, *va.* partir; || **исхвъркати**, *v. imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.

Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; || **способенъ за** —, *Chim.* volatilisable, *adj.*

Исхвъркателенъ, *adj.* éjaculateur; || *Chim.* volatil; || **става** —, *v. imp.* il se volatilise.

Исхвъркателностъ, *sf.* la volatilité.

Исхвърлеване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (*на повечето букви оми една рѣчь*), l'abréviation; 2. (*нѣщо отъ слѣтка*), la souffrance; 3. **което е за** —, excrémenteux *et* -mentiel ou -mantiel, *adj.*

Исхвърлеванеа (*отъ море*), *sn. pl.* le varech.

Исхвърленийъ ечемикъ (*отъ бира*), *sm.* la drague.

Исхвърлямъ, *va.* rejeter, abolir, déblayer, désarçonner, excréter, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (*на брѣгъ-тъ ладя*), échouer; 3. (*книгы*), écarter; 4. (*книга въ игра*), se défausser; 5. **исхвърля огънь** (*за волканъ*), *v. imp.* il vomit.

Исхвърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (*за вода*), elle jaillit; || (*за теуливостъ*), il rejaillit.

Исхвърчане (*на вода*), *sn.* la saillie.

Исхвърчителенъ, *adj.* jaillissant.

Исхлупенъ, *adj.* déprimé.

Исхлупяса, *v. imp.* il s'écaille.

Исхълмявамъ, *va.* se creuser.

Исхълмеване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.

Исхълменъ, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.

Исходъ (*Моисеова книга*), *sm.* l'exode *m.*

Исхоквамъ, *va. pop.* régouler.

Исхранване, *sn.* la sagination.

Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.

Исхрачване [*срѣдство за* —, *Méd.* flegmogone, *adj. sm.*

Исхитрено дѣло, *sn. fig.* le grec.

Исхитренъ, *adj. fig.* leché.

Исхитрявамъ, *vn.* se raffiner.

Исхжбене, *sn. dim.* l'usure *f.*

Исхжбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.

Исхжбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, diformer, ébrécher; || *-ca, vr.* se détériorer, s'user, se blaser.

Исчезувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.

Исчезуване, *sn.* la disparition *et* -parution; || (*на Рона*), la perte du Rhône.

Исчеревамъ, *va.* étriper.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (*вода*), assécher; 3. (*водата изъ ладя*), agréner; 4. (*всичкитѣ срѣдства*), être au bout de son rouleau; 5. (*съ даванъ*); *fig.* pressurer,

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*; || **способъ** —, *Math.* methode d'exhaustion *f.*

Исчерпливъ, *adj.* épuisable.

Исчървенъ, *adj. fig.* cramoisie.

Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Méd.* déterger; 2. (*каль-та*), débourber; 3. (*копыто у конь*), pager.

Исчистеване, *sn.* la vidange.

Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || *-ca, vr.* s'étonner de, s'ébahir; || *-меса* (*единъ на другъ*), *pl.* s'entr' admirer.

Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || **гледамъ съ** — на, être en contemplation; || **извънъ себи-си съмъ отъ** —, je n'en reviens pas.

Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.

Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (*жельзо*), battre; 2. (*нестопленъ металлъ*), écrouir; 3. (*облы сѣждове*), bosseler.

Исчукване, *sn.* le forgeage; || (*на нестопленъ металлъ*), écrouissement *m.*

Исчуквателенъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.

Исчуковливостъ, *sf.* la malléabilité.

Исчуковливъ, *adj.* forgeable, malléable.

Исчуфлевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.

Исчѣквамъ (*нѣщо*), *va. fig.* guigner.

Исципвамъ, *va.* éplucher.

Исципване, *sn.* l'épluchage *et* -chement *m.*

Италианска гайдичка, *sf.* la sourdaine.

— **маслина**, *sf.* la picholine *et* olive —, *f.*

— **опера** (*въ Паризъ*), *sf.* les bouffis *m.*

— **свойщина** (*въ говоренето*), *sf.* un italianisme; || **уногръбявамъ** —, *va.* italianiser.

Итрий (*металъ*), *sm. Chim.* l'yttréum.

Ихневмонъ (*бараанова мшыка*), *sm. quadr.* l'ichneumon ou rat de Pharaon, *m.*

Ихнографически, *adj.* ichnographique; —ски, -ment. [l'ichnographie *f.*

Ихнография (*планъ ради сграда*), *sf. Archit.*

Ихнографъ (*брѣздачъ*), *sm.* un ichnographe.

Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonance *f.*, résonnement *m.*, tintement, son *m.* [tique.

Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocair-

Ихтиологически, *adj.* ichthyologique.

Ихтиология (*рыбословие*) *sf.* l'ichthyologie *f.*

Ихтиологъ, *sm.* un ichthyologiste *et* -logue.

Ихтя, *vr.* sonner; || **ихтя**, *v. imp.* il retenti, elle résonne.

Ичоланъ (*султански слуга*), *sm.* un icoglan.

Ишкниъ (*конски*), *sm. t.* le trot; 1. **върви съ** —, *vn.* trotter; 2. **който върви съ** —, trotte-menu, *adj.*; 3. **конъ съ** —, le trotteur; 4.

Ищахъ (*приетъ, прѣдка*), *sm. t.* l'appétit *m.*; || **нѣмане** —, *Méd.* l'inappétence *f.*

Ищене, *sn.* la prétention, plainte *f.*, exploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la démangeaison.